

INSTRUMENTE STATUTARE

2015 Nr. 1392

PROTECȚIA CONSUMATORULUI

Regulamentele 2015 privind Soluționarea Alternativă a Litigiilor în materie de consum
(Modificare)

<i>Redactate</i>	<i>18 iunie 2015</i>
<i>Prezentate Parlamentului</i>	<i>18 iunie 2015</i>
<i>Intrare în vigoare</i>	
<i>În scopul regulamentelor 2(5)(c), (13), (14) și (15)(j), 6 și 9</i>	<i>9 ianuarie 2016</i>
<i>Restul prevederilor</i>	<i>9 iulie 2015</i>

Secretarul de Stat, ca ministru desemnat în scopurile secțiunii 2 alineatul (2) din Legea privind Comunitățile Europene din 1972 **(a)** privind aspecte referitoare la protecția consumatorilor **(b)**

Secretarul de Stat adoptă aceste regulamente în exercitarea puterilor conferite în temeiul secțiunii 2(2) din Legea privind Comunitățile Europene din 1972 și secțiunea 210(9) și 212(3) din Legea privind întreprinderile din 2002 **(c)**.

PARTEA 1

Generalități

Denumire, începere, prevederi tranzitorii și sferă de acoperire

1. – (1) Aceste regulamente pot fi denumite Regulamentele 2015 privind Soluționarea Alternativă a Litigiilor în materie de consum (Modificare).

(a) 1972 c.68; secțiunea 2(2) a fost modificată de secțiunea 27(1) din Legea privind reforma legislativă și reglementativă din 2006 (c.51) și de Planul la Legea Uniunii Europene din 2008 (Modificare) (c.7).

(b) I.S. 1993/2661.

(c) 2002 c.40; secțiunea 210 a fost modificată de regulamentele 4 și 5 din I.S. 2006/3363 și articolul 4(1) din I.S. 2011/1043. Secțiunea 212 a fost modificată de regulamentele 6-8 din I.S.2006/3363 și regulamentul 2 din I.S. 2007/528.

(2) Regulamentele 2(5)(c), 2(13), (14) și (15)(j), 6 și 9 intră în vigoare la 9 ianuarie 2016, iar toate celelalte regulamente intră în vigoare la 9 iulie 2015.

(3) Regulamentele 3, 4, 5, 7 și 8 se aplică numai în cazul în care contractul vizat de litigiu a fost încheiat la data de 9 iulie 2015 sau după această dată.

(4) Aceste regulamente au aceeași sferă de acoperire ca și prevederile pe care le modifică.

PARTEA 2

Modificări aduse Regulamentelor 2015 privind Soluționarea Alternativă a Litigiilor în materie de consum (Autorități competente și informații)

Modificări aduse Regulamentelor 2015 privind Soluționarea Alternativă a Litigiilor în materie de consum (Autorități competente și informații)

2. – (1) Regulamentele 2015 privind Soluționarea Alternativă a Litigiilor în materie de consum (Autorități competente și informații) (a) sunt modificate după cum urmează.

(2) Termenul „organism” oriunde apare se înlocuiește cu termenul „persoană”, cu excepția alineatului 3(h) din Planul 3.

(3) În regulamentul 1(3) (denumire și începere) „9 iulie 2015” se înlocuiește cu „1 octombrie 2015”.

(4) În regulamentul 2 (revizuire) –

(a) la alineatul (1)(a), după „Regulamente” se introduce „și modificările legislației aduse de Părțile 3 și 4 din Regulamentele 2015 privind Soluționarea Alternativă a Litigiilor în materie de consum (Modificare)”;

(b) la alineatul (2), „este pus în aplicare” se înlocuiește cu „și Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE sunt implementate”;

(c) la alineatul (3)(a), după „Regulamente” se introduce „și modificările legislației aduse de Părțile 3 și 4 din Regulamentele 2015 privind Soluționarea Alternativă a Litigiilor în materie de consum (Modificare)”.

(5) În regulamentul 5 (alte definiții) –

(a) definiția „oficial SAL” se înlocuiește -

„Oficial SAL” înseamnă o persoană care (individual sau cu alte persoane) este implicată în derularea de proceduri de soluționare alternativă a litigiilor oferite de o entitate SAL (soluționare

alternativă a litigiilor) sau un solicitant SAL, fie în calitate de responsabil al cazului, fie în calitate de manager;

(b) se introduce în locul adecvat –

„dosar complet al reclamației” înseamnă toate informațiile relevante privind un litigiu”;

„organism UE inclus pe o listă” înseamnă o persoană, alta decât o entitate SAL, al cărei nume apare pe o listă indicată la articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE;”;

(c) se introduce în locul adecvat –

„platformă SOL” înseamnă o platformă europeană de soluționare online a litigiilor (SOL) creată în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum;”.

(6) În regulamentul 9 (evaluarea unei cereri pentru a deveni o entitate SAL), se omit alineatele (4) litera (a) și (8).

(7) În regulamentul 14 (notificare a listei consolidate de entități SAL) –

(a) prevederea existentă devine alineatul (1);

(b) după alineatul (1) se introduce –

„(2) O entitate SAL trebuie să pună la dispoziția publicului lista consolidată de entități SAL publicată de Comisia Europeană –

(a) pe site-ul său prin intermediul unui link spre site-ul relevant al Comisiei Europene; și

(b) unde este posibil, la sediul entității SAL pe un mediu durabil.”.

(8) După regulamentul 14 (notificare a listei consolidate de entități SAL) se introduce –

„Obligația SAL de a coopera

14A. – (1) Entitatea SAL trebuie să ia măsuri rezonabile pentru –

(a) a coopera cu alte entități SAL pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere; și

(a) I.S. 2015/542.

(b) să deruleze schimburi periodice de bune practici cu alte entități SAL privind soluționarea litigiilor transfrontaliere și naționale.

(2) Entitatea SAL trebuie să ia măsurile pe care le consideră necesare pentru a coopera cu organisme sau persoane desemnate de Secretarul de Stat în temeiul articolului 4 alineatul (1) și articolului alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului astfel cum a fost modificat de Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori.

(3) Cooperarea indicată la alineatul (2) include, în special, schimbul de informații privind practicile în sectoare de afaceri specifice cu privire la care consumatorii au depus în repetate rânduri reclamații.

Acord de depunere de litigii la o entitate SAL

14B. Un acord între un consumator și comerciant de a supune atenției unei entități SAL un litigiu transfrontalier sau național nu este obligatoriu pentru un consumator în măsura în care acordul –

(a) a fost încheiat înainte de materializarea litigiului transfrontalier sau național; și

(b) are efectul privării consumatorului de dreptul de a institui proceduri judiciare cu privire la un litigiu transfrontalier sau național.

Cerințe privind aplicarea obligatorie a rezultatului

14C. – (1) În cazul în care o entitate SAL dorește să soluționeze un litigiu prin impunerea unei soluții, soluția nu va fi obligatorie pentru o parte la litigiu dacă –

(a) entitatea SAL notifică partea că rezultatul va fi obligatoriu; și

(b) partea acceptă în mod specific că rezultatul va fi obligatoriu.

(2) Cerințele de la alineatul (1) trebuie îndeplinite înainte ca entitatea SAL să notifice partea cu privire la rezultatul procedurii de soluționare alternative a litigiilor.

(3) Alineatul (1) litera (b) nu se aplică cu privire la un comerciant în cazul în care o lege, regulile unei asociații comerciale sau termenii unui contract stipulează că soluția va fi obligatorie pentru comerciant.”.

(9) În regulamentul 15 (taxe) –

(a) titlul se înlocuiește cu „Taxe plătibile Secretarului de Stat”;

(b) la alineatul (4), „Regulament” se înlocuiește cu „regulament”.

(10) După regulamentul 15 (Taxe plătibile Secretarului de Stat) se introduce –

„Taxe plătibile Autorității pentru Comportament Financiar (FCA)

15A. – (1) Funcțiile FCA în baza acestor regulamente trebuie tratate în scopul alineatului 23 din Planul 1ZA la Legea din 2000 (taxe) ca funcții de calificare conferite FCA în temeiul acestei legi cu următoarele modificări –

(a) regulile prevăzute la alineatul 23 în temeiul acestui regulament nu pot stipula plata taxelor de către altă persoană decât operatorul schemei, astfel cum se definește în secțiunea 225(2) din Legea din 2000 (schema ombudsmanului);

(b) regulile prevăzute la alineatul 23 în temeiul acestui regulament nu trebuie tratate ca prevederi reglementative în scopul capitolului 4 din partea 9A din Legea din 2000 (examinare a competiției);

(c) în ceea ce privește regulile de la alineatul 23 în temeiul acestui regulament, secțiunea 1381 din Legea din 2000 (consultare cu FCA) nu se aplică.

(2) În acest regulament –

„Legea din 2000” înseamnă Legea privind serviciile și piețele financiare din 2000;

„FCA” înseamnă Autoritatea pentru Comportament Financiar, astfel cum este definită în secțiunea 1A din Legea din 2000 (autorități de reglementare).”.

(11) În regulamentul 18(1)(b) (funcțiile punctului unic de contact) la final se introduce „pe formularul electronic standardizat furnizat de Comisia Europeană.”.

(12) Regulamentul 19 (Informare a consumatorilor de către comercianți) se înlocuiește cu –

Informare a consumatorilor de către comercianți

19. – (1) În cazul în care în baza unei legi, regulilor unei asociații comerciale sau termenilor unui contract, un comerciant este obligat să folosească o procedură de soluționare alternativă a litigiilor furnizate de o entitate SAL sau un organism UE înregistrat pe o listă, comerciantul trebuie să furnizeze numele și site-ul entității SAL sau organismului UE înregistrat pe o listă –

(a) pe site-ul unui comerciant, dacă comerciantul are un site; și

(b) în termenii și condițiile generale ale contractelor de vânzare sau de servicii ale comerciantului, dacă acestea există.

(2) În cazul în care comerciantul și-a epuizat procedura internă de gestionare a reclamațiilor când este implicată o reclamație din partea unui consumator privind un contract de vânzare sau de servicii, comerciantul trebuie să informeze consumatorul pe un suport durabil –

- (a) că comerciantul nu poate soluționa reclamația cu consumatorul;
 - (b) cu privire la numele și site-ul entității SAL sau organismului UE înregistrat pe o listă care ar fi competent să se ocupe de reclamație; și
 - (c) dacă comerciantul este obligat sau pregătit să recurgă la o procedură de soluționare alternativă a litigiilor operată de o entitate SAL sau organism UE înregistrat pe o listă.
- (3) Cerințele de informare privind comerciantul indicate la alineatele (1) și (2) se aplică pe lângă alte cerințe de informare aplicabile comercianților privind procedurile de remediere amiabilă incluse în orice lege.”.

(13) După regulamentul 19 se introduce –

„Informarea consumatorilor de către comercianții online și piețele online privind platforma SOL

19A. – (1) În cazul în care în baza unei legi, regulilor unei asociații comerciale sau termenilor unui contract, un comerciant online este obligat să folosească o procedură de soluționare alternativă a litigiilor furnizate de o entitate SAL sau un organism UE înregistrat pe o listă, comerciantul trebuie –

- (a) să furnizeze un link spre platforma SOL în orice ofertă făcută unui consumator prin e-mail; și
- (b) să informeze consumatorii cu privire la -
 - (i) existența platformei SOL; și
 - (ii) posibilitatea de a folosi platforma SOL pentru soluționarea litigiilor.

(2) Informațiile de la (1)(b) trebuie, de asemenea, incluse în termenii și condițiile generale ale contractelor de vânzare online și contractelor de servicii online ale comerciantului, dacă acestea există.

(3) Un comerciant online trebuie pe site-ul său –

- (i) să furnizeze un link spre platforma SOL; și
- (ii) să indice adresa de e-mail a comerciantului online.

(4) O piață online trebuie să pună la dispoziție pe site-ul său un link spre platforma SOL.

(5) Cerințele privind comerciantul online stabilite la alineatele (1) – (3) se aplică pe lângă alte cerințe de informare a comerciantului stabilite în regulamentul 19.

(6) Cerințele privind comerciantul online și piața online de la alineatele (1) - (4) se aplică pe lângă alte cerințe de informare privind procedurile de remediere amiabilă incluse în orice lege.

(7) În acest regulament –

„piață online” are înțelesul stipulat la articolul 4 litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE;

„contract de vânzare online” înseamnă un contract de vânzare prin care comerciantul sau intermediarul comerciantului a oferit bunuri pe un site sau prin alte mijloace electronice și consumatorul a comandat aceste bunuri pe site-ul respectiv sau prin alte mijloace electronice;

„contract de servicii online” înseamnă un contract de servicii prin care comerciantul sau intermediarul comerciantului a oferit servicii pe un site sau prin alte mijloace electronice și consumatorul a comandat aceste servicii pe site-ul respectiv sau prin alte mijloace electronice;

„comerciant online” înseamnă un comerciant care intenționează să încheie contracte online de vânzări sau servicii cu un consumatorii.”

(14) În regulamentul 20 (modificare a Planului 13 la Legea privind întreprinderile din 2002) se omit alineatul (2) și Planul 8.

(15) În Planul 3 (Cerințe pe care o autoritate competentă trebuie să fie sigură că sunt îndeplinite de o persoană) –

(a) alineatul 6 (c) se înlocuiește cu -

„(c) notifică părțile la litigiu imediat ce a primit dosarul complet al reclamației, exceptând cazul în care persoana a notificat părțile că refuză să se ocupe de litigiu în conformitate cu alineatul 15;”;

(b) la alineatul 6(d), „a primit dosarul complet al reclamației” se înlocuiește cu „emite notificarea în temeiul paragrafului (c)”;

(c) alineatul 9(b) se înlocuiește –

„(b) obligat de o lege, regulile unei asociații comerciale sau termenii unui contract să participe la o procedură de soluționare alternativă a litigiilor.”;

(d) alineatul 10(b) se înlocuiește –

„(b) obligat de o lege, regulile unei asociații comerciale sau termenii unui contract să accepte soluția propusă de persoana respectivă dacă consumatorul acceptă soluția.”;

(e) alineatul 13(e) se înlocuiește –

„(e) consumatorul nu a depus reclamația la persoana respectivă în perioada de timp indicată de persoana în cauză, care nu va reprezenta mai puțin decât perioada prescrisă.”;

(f) după alineatul 13 se introduce –

„**13A** – (1) Sub rezerva paragrafului (2), „perioada prescrisă” este de 12 luni de la data la care comerciantul informează comerciantul că acesta nu poate soluționa reclamația consumatorului („data notificării”).

(2) În cazul în care data notificării este anterioară datei la care autoritatea competentă relevantă a aprobat persoana ca entitate SAL, în temeiul regulamentului 9(4), „perioada prescrisă” este perioada de timp pentru depunerea reclamațiilor, astfel cum este stabilit în regulile operate de persoana în cauză la data notificării.”;

(g) după alineatul 14 se introduce –

„**14A**. Decizia de la alineatul 13 poate fi luată în orice moment înainte de expirarea celor trei săptămâni de la data la care persoana a primit cererile finale ale părților, dar nu poate fi luată după ce persoana a notificat părțile indicate la alineatul 6(c) că a primit întregul dosar al reclamației.”;

(h) alineatul 15 se înlocuiește cu -

„**15**. În cazul în care o persoană decide să refuze să se ocupe de un litigiu, persoana trebuie imediat ce este posibil să ofere părților o explicație întemeiată a motivelor pentru care nu se va ocupa de litigiu.”;

(i) alineatul 16 se înlocuiește –

„**16**. În cazul în care, ulterior expirării perioadei indicate la alineatul 14A, persoana consideră că una dintre părți a încercat să inducă în eroare persoana în ceea ce privește existența sau nonexistența unuia dintre motivele refuzului de a se ocupa de litigiu, persoana poate refuza imediat să se mai ocupe în continuare de litigiu.”;

(j) după alineatul 16 se introduce –

„**Conformare cu Regulamentul privind soluționarea online a litigiilor**

17. Persoana se asigură că la primirea reclamației transmise acesteia prin platforma SOL informează părțile, fără întârziere, dacă acceptă sau refuză să se ocupe de litigiu.

18. În cazul în care persoana este de acord să se ocupe de o reclamație transmisă acesteia prin platforma SOL, se asigură că

(a) informează părțile cu privire la regulile procedurale ale procedurii de soluționare alternativă a litigiilor operată de aceasta;

(b) informează părțile cu privire la costurile, dacă există, care trebuie plătite de o parte, inclusiv regulile, dacă este cazul, privind costurile atribuite de persoană la finalul procedurii de soluționare alternativă a litigiilor;

(c) nu este nevoie de prezența fizică a părților sau a reprezentanților, exceptând cazul în care regulile procedurale prevăd această posibilitate și părțile sunt de acord;

(d) transmite, fără întârziere, următoarele informații spre platforma SOL-

(i) data la care a primit toate documente care includ informațiile relevante privind litigiul care constituie întregul dosar al reclamației;

(ii) subiectul litigiului;

(iii) data încheierii procedurii de soluționare alternativă a litigiilor;

(iv) rezultatul procedurii de soluționare alternativă a litigiilor.

19. În cazul în care persoana refuză să se ocupe de un litigiu transmis prin platforma SOL, se asigură că transmite, fără întârziere, refuzul către platforma SOL.”.

PARTEA 3

Modificări ale legislației primare□

Modificări ale Legii privind prescripția și limitarea din 1973 (Scoția)

3. – (1) Legea privind prescripția și limitarea din 1973 (Scoția) (a) se modifică după cum urmează.

(2) În secțiunea 14 (calculare a perioadelor prescriptive) (b) –

(a) după subsecțiunea (1C) se introduce –

„(1D) Perioada prescriptivă calculată în ceea ce privește un litigiu relevant al unui consumator în scopul oricărei prevederi a acestei părți din lege este prelungită în cazul în care ultima zi a perioadei ar cădea, cu excepția acestei subsecțiuni, -

(a) după data la care procedura SAL neobligatorie începe, dar înainte de data la care această procedură se termină;

(b) la data la care procedura SAL neobligatorie cu privire la litigiu se încheie; sau

(c) în termen de 8 săptămâni după data la care o procedură SAL neobligatorie cu privire la litigiu se încheie.

(1E) În cazul în care se aplică subsecțiunea (1D), perioada prescriptivă este prelungită pentru a expira la data care cade în termen de 8 săptămâni de la data la care procedura SAL neobligatorie se încheie.

(1F) În scopul subsecțiunilor (1D)(a) și (1E), o procedură SAL neobligatorie începe cu privire la un litigiu relevant la data la care litigiul este prima dată trimis sau comunicat entității SAL, în conformitate cu regulile entității privind depunerea de reclamații.

(1G) În scopul subsecțiunilor (1D) și (1E), o procedură ADR neobligatorie se încheie la data la care oricare dintre situațiile următoare are loc –

(a) toate părțile ajung la un acord de soluționare a litigiului în materie de consum relevant;

(b) o parte realizează notificarea celorlalte părți conform căreia s-a retras din procedura SAL (soluționare alternativă a litigiilor) neobligatorie;

(c) o parte căreia i se adresează o cerere de calificare nu răspunde celorlalte părți în termen de 14 zile de la cerere;

(d) entitatea SAL notifică partea care a depus litigiul relevant la entitatea SAL că, în conformitate cu politica sa, entitatea SAL refuză să se ocupe de litigiul respectiv;

(e) după ce părțile sunt notificate că entitatea SAL nu mai poate acționa în ceea ce privește litigiul relevant (în baza oricărui motiv), părțile nu ajung la un acord în termen de 14 zile pentru a depune litigiul la o altă entitate SAL;

(f) procedura SAL neobligatorie se încheie în temeiul regulilor entității SAL.”;

(b) în subsecțiunea (2), se introduc următoarele definiții în locurile relevante –

„Directivă SAL” înseamnă Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE;”;

„entitate SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Directiva SAL;”;

„oficial SAL” înseamnă o persoană care (individual sau cu alte persoane) este implicată în derularea de proceduri de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) oferite de o entitate SAL, fie în calitate de responsabil al cazului, fie în calitate de manager;”;

(a) 1973 c.52

(b) Secțiunea 14 a fost modificată de paragraful 6 din Planul 1 la Legea privind prescripția și limitarea din 1984 (c.45) și regulamentul 5(2), (3)(a) și (b) din I.S. 2011/234.

„procedură SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (g) din Directiva SAL;”;

„procedură SAL neobligatorie” înseamnă o procedură SAL al cărei rezultat nu este obligatoriu pentru părți;”;

„cerere de calificare” este o cerere a unei părți că un alt (A) confirmă tuturor părților că A continuă derularea procedurii SAL neobligatorii;”;

„litigiu în materie de consum relevant” înseamnă un litigiu căruia i se aplică articolul 12 alineatul (1) din Directiva SAL (anumite litigii contractuale transfrontaliere sau naționale inițiate de un consumator împotriva unui comerciant);”.

Modificări ale Legii privind limitarea din 1980

4. – (1) Legea privind limitarea din 1980 (a) se modifică după cum urmează.

(2) În secțiunea 12(3) (limită de timp specială pentru acțiuni în baza legislației privind accidentele fatale) (b), după „33A” se introduce „33B”.

(3) După secțiunea 33A (prelungire a limitelor de timp datorită medierii în anumite litigii transfrontaliere) (c) se introduce –

„Soluționare alternativă a litigiilor (SAL) în anumite litigii contractuale naționale sau transfrontaliere

33B Prelungire a limitelor de timp datorită soluționării alternative a litigiilor în anumite litigii contractuale naționale sau transfrontaliere

(1) În această secțiune –

(a) „Directivă SAL” înseamnă Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE;

(b) „entitate SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Directiva SAL;

(c) „oficial SAL” înseamnă o persoană care (individual sau cu alte persoane) este implicată în derularea de proceduri de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) oferite de o entitate SAL, fie în calitate de responsabil al cazului, fie în calitate de manager;

(d) „procedură SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (g) din Directiva SAL;

(e) „procedură SAL neobligatorie” înseamnă o procedură SAL al cărei rezultat nu este obligatoriu pentru părți;

(f) „litigiu relevant” înseamnă un litigiu căruia i se aplică articolul 12 alineatul (1) din Directiva SAL (anumite litigii contractuale transfrontaliere sau naționale inițiate de un consumator împotriva unui comerciant).

(2) Subsecțiunea (3) se aplică în cazul în care –

(a) o limită de timp în baza acestei legi se referă la subiectul întreg sau parțial al unui litigiu relevant;

(b) o procedură SAL neobligatorie privind litigiul relevant începe înainte de expirarea limitei de timp; și

(c) dacă nu este prelungită în baza acestei secțiuni, limita de timp ar expira înainte de încheierea procedurii SAL neobligatorii sau în mai puțin de opt săptămâni după ce se încheie.

(3) În scopul inițierii procedurilor judiciare, limita de timp expiră în schimb la finalul a opt săptămâni după ce procedura SAL neobligatorie se încheie [sub rezerva subsecțiunii (4)].

(4) Dacă o limită de timp a fost prelungită de această secțiune, subsecțiunile (2) și (3) se aplică limitei de timp prelungite astfel cum se aplică unei limite de timp menționate în subsecțiunea (2)(a).

(5) În cazul în care mai mult de o limită de timp se aplică cu privire la un litigiu relevant, prelungirea în baza subsecțiunii (3) a uneia dintre aceste limite de timp nu le afectează pe celelalte.

(6) În scopul acestei secțiuni, o procedură SAL neobligatorie începe cu privire la un litigiu relevant la data la care litigiul este trimis pentru prima dată sau comunicat entității SAL, în conformitate cu regulile entității privind depunerea de reclamații.

(7) În scopul acestei secțiuni, procedura SAL neobligatorie se încheie la data la care una dintre situațiile următoare are loc prima –

(a) părțile ajung la un acord pentru soluționarea litigiului relevant;

(b) o parte realizează notificarea celorlalte părți potrivit căreia s-a retras din procedura SAL neobligatorie;

(c) o parte căreia i se transmite o cerere de calificare nu reușește să dea un răspuns care să ajungă la celelalte părți în termen de 14 zile de la cerere;

(a) 1980 c.58

(b) Secțiunea 12 a fost modificată de secțiunea 6(6) și paragraful 2 din Planul 1 la Legea privind protecția consumatorilor 1987 (c.43) și regulamentul 24 din I.S. 2011/1133.

(c) Secțiunea 33A a fost introdusă de regulamentul 26 din I.S. 2011/1133.

(d) entitatea SAL notifică partea care a depus litigiul relevant la entitatea SAL că, în conformitate cu politica sa, entitatea SAL refuză să se ocupe de litigiul relevant;

(e) după ce părțile sunt notificate că entitatea SAL nu mai poate acționa cu privire la litigiul relevant (în baza oricărui motiv), părțile nu reușesc să ajungă la un acord în termen de 14 zile pentru a depune litigiul la o altă entitate SAL;

(f) procedura SAL neobligatorie se încheie în temeiul regulilor entității SAL.

(8) În scopul subsecțiunii (7), o cerere de calificare este o cerere a unei părți ca o altă (A) să confirme tuturor părților că A continuă procedura SAL neobligatorie.

(9) În cazul unui litigiu relevant, referirile din această secțiune la o procedură SAL neobligatorie sunt referiri la procedura SAL neobligatorie în măsura în care are legătură cu litigiul în cauză, iar referirile la o parte trebuie citite în consecință.”

Modificări ale Legii privind perioadele de limitare străine din 1984

5. – (1) Legea privind perioadele de limitare străine din 1984 **(a)** se modifică după cum urmează.

(2) În secțiunea 1(1)(a) (aplicarea Legii privind limitarea străină) **(b)**, „secțiunea 1A” se înlocuiește cu „secțiunile 1A și 1B”.

(3) După secțiunea 1A (prelungirea perioadelor de limitare datorită medierii anumitor litigii transfrontaliere) **(c)**, se introduce –

„1B Prelungirea perioadelor de limitare datorită soluționării alternative a litigiilor în anumite litigii transfrontaliere sau naționale

(1) În această secțiune –

(a) „Directivă SAL” înseamnă Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE;

(b) „entitate SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Directiva SAL;

(c) „oficial SAL” înseamnă o persoană care (individual sau cu alte persoane) este implicată în derularea de proceduri de soluționare alternativă a litigiilor oferite de o entitate SAL, fie în calitate de responsabil al cazului, fie în calitate de manager;

(d) „procedură SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (g) din Directiva SAL;

(a) 1984 c.16.

(b) Secțiunea 1 a fost modificată de Regulamentul 28 din I.S. 2011/1133.

(c) Secțiunea 1A a fost modificată de Regulamentul 29 din I.S. 2011/1133.

(e) „procedură SAL neobligatorie” înseamnă o procedură SAL al cărei rezultat nu este obligatoriu pentru părți;

(f) „litigiu relevant” înseamnă un litigiu căruia i se aplică articolul 12 alineatul (1) din Directiva SAL (anumite litigii contractuale transfrontaliere sau naționale inițiate de un consumator împotriva unui comerciant).

(2) Subsecțiunea (3) se aplică în cazul în care

(a) o perioadă de limitare prescrisă de orice lege aplicabilă în temeiul secțiunii 1(1)(a) care se referă la subiectul întreg sau parțial al unui litigiu relevant;

(b) o procedură SAL neobligatorie cu privire la litigiul relevant începe înainte de expirarea perioadei; și

(c) dacă nu este prelungită de această secțiune, perioada ar expira înainte ca procedura SAL să se încheie sau în mai puțin de opt săptămâni după ce se încheie.

(3) În scopul inițierii procedurilor judiciare, limita de timp expiră în schimb la finalul a opt săptămâni după ce procedura SAL neobligatorie se încheie [sub rezerva secțiunii (4)].

(4) Dacă o limită de timp a fost prelungită de această secțiune, subsecțiunile (2) și (3) se aplică perioadei de limitare prelungite astfel cum se aplică unei perioade de limitare menționate în subsecțiunea (2)(a).

(5) În scopul acestei secțiuni, o procedură SAL neobligatorie începe cu privire la un litigiu relevant la data la care litigiul este trimis pentru prima dată sau comunicat entității SAL, în conformitate cu regulile entității privind depunerea de reclamații.

(6) În scopul acestei secțiuni, procedura SAL neobligatorie se încheie la data la care una dintre situațiile următoare are loc prima –

(a) părțile ajung la un acord pentru soluționarea litigiului relevant;

(b) o parte realizează notificarea celorlalte părți potrivit căreia s-a retras din procedura SAL neobligatorie;

(c) o parte căreia i se transmite o cerere de calificare nu reușește să dea un răspuns care să ajungă la celelalte părți în termen de 14 zile de la cerere;

(d) entitatea SAL notifică partea care a depus litigiul relevant la entitatea SAL că, în conformitate cu politica sa, entitatea SAL refuză să se ocupe de litigiul relevant;

(e) după ce părțile sunt notificate că entitatea SAL nu mai poate acționa cu privire la litigiul relevant (în baza oricărui motiv), părțile nu reușesc să ajungă la un acord în termen de 14 zile pentru a depune litigiul la o altă entitate SAL;

(f) procedura SAL neobligatorie se încheie în temeiul regulilor entității SAL.

(7) În scopul subsecțiunii (6), o cerere de calificare este o cerere a unei părți ca o altă (A) să confirme tuturor părților că A continuă procedura SAL neobligatorie.

(8) În cazul unei litigiu relevant, referirile din această secțiune la o procedură SAL neobligatorie sunt referiri la procedura SAL neobligatorie în măsura în care are legătură cu litigiul în cauză, iar referirile la o parte trebuie citite în consecință.

(9) Această secțiune nu aduce prejudicii niciunei legi care are efect în scopul prevederilor -

(a) privind limitarea sau perioadele de prescriere și

(b) incluse într-un acord internațional la care Regatul Unit este parte.”.

Modificări la Planul 13 din Legea privind întreprinderile din 2002

6. În Partea 2 din Planul 13 din Legea privind întreprinderile din 2002 (prevederile directivelor)

(a)

(a) în titlu, după „Directive” se introduce „și Regulamentele”;

(b) după alineatul 13 se introduce –

„14. Articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE.”.

Modificări aduse Legii privind egalitatea 2010

7. – (1) Legea privind egalitatea din 2010 (b) se modifică după cum urmează.

(2) În secțiunea 118(1) (limite de timp) (c), „secțiunea 140A” se înlocuiește cu „secțiunile 140A și 140AA”.

(3) După 140A (prelungirea limitelor de timp datorită medierii în anumite litigii transfrontaliere)

(d) se introduce –

„140AA Prelungire a limitelor de timp datorită soluționării alternative a litigiilor în anumite litigii contractuale transfrontaliere sau naționale

(1) În această secțiune –

- (a) „Directivă SAL” înseamnă Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE;
- (b) „entitate SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Directiva SAL;
- (c) „oficial SAL” înseamnă o persoană care (individual sau cu alte persoane) este implicată în derularea de proceduri de soluționare alternativă a litigiilor oferite de o entitate SAL, fie în calitate de responsabil al cazului, fie în calitate de manager;
- (d) „procedură SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (g) din Directiva SAL;
- (e) „procedură SAL neobligatorie” înseamnă o procedură SAL al cărei rezultat nu este obligatoriu pentru părți;
- (f) „litigiu relevant” înseamnă un litigiu căruia i se aplică articolul 12 alineatul (1) din Directiva SAL (anumite litigii contractuale transfrontaliere sau naționale inițiate de un consumator împotriva unui comerciant).

(2) Subsecțiunea (3) se aplică în cazul în care –

- (a) o limită de timp este stabilită de secțiunea 118(1)(a) și (2) privind întregul sau o parte din litigiul relevant;
- (b) o procedură SAL neobligatorie cu privire la litigiul relevant începe înainte de expirarea limitei de timp; și
- (c) dacă nu este prelungită de această secțiune, limita de timp ar expira înainte ca procedura SAL neobligatorie să se încheie sau în mai puțin de opt săptămâni după ce se încheie.
- (3) În scopul inițierii procedurilor judiciare, limita de timp expiră în schimb la finalul a opt săptămâni după ce procedura SAL neobligatorie se încheie [sub rezerva secțiunii (4)].
- (4) Dacă o limită de timp a fost prelungită de această secțiune, subsecțiunile (2) și (3) se aplică limitei de timp prelungite astfel cum se aplică unei limite de timp menționate în subsecțiunea (2)(a).

(a) 2002 c.40. Partea 2 din Planul 13 a fost modificată de paragraful 19 din Planul 1 la I.S. 2005/2759, paragraful 70(c) din Partea 2 a Planului 2 la I.S. 2008/1277, Regulamentul 16(b) din I.S. 2011/1208 și Regulamentul 20(1) din I.S. 2015/542.

(b) 2010 c.15.

(c) Secțiunea 118 a fost modificată de secțiunea 64(13) din Legea privind întreprinderile și reforma reglementativă din 2013 (c.24) și Regulamentul 55 din I.S. 2011/1133.

(d) Secțiunea 140A a fost introdusă de Regulamentul 58 din I.S. 2011/1133.

- (5) În cazul în care mai mult de o limită de timp se aplică cu privire la un litigiu relevant, prelungirea în baza subsecțiunii (3) a uneia dintre aceste limite de timp nu le afectează pe celelalte.
- (6) În scopul acestei secțiuni, o procedură SAL neobligatorie începe cu privire la un litigiu relevant la data la care litigiul este trimis pentru prima dată sau comunicat entității SAL, în conformitate cu regulile entității privind depunerea de reclamații.
- (7) În scopul acestei secțiuni, procedura SAL neobligatorie se încheie la data la care una dintre situațiile următoare are loc prima –
- (a) părțile ajung la un acord pentru soluționarea litigiului relevant;
 - (b) o parte realizează notificarea celorlalte părți potrivit căreia s-a retras din procedura SAL neobligatorie;
 - (c) o parte căreia i se transmite o cerere de calificare nu reușește să dea un răspuns care să ajungă la celelalte părți în termen de 14 zile de la cerere;
 - (d) entitatea SAL notifică partea care a depus litigiul relevant la entitatea SAL că, în conformitate cu politica sa, entitatea SAL refuză să se ocupe de litigiul relevant;
 - (e) după ce părțile sunt notificate că entitatea SAL nu mai poate acționa cu privire la litigiul relevant (în baza oricărui motiv), părțile nu reușesc să ajungă la un acord în termen de 14 zile pentru a depune litigiul la o altă entitate SAL;
 - (f) procedura SAL neobligatorie se încheie în temeiul regulilor entității SAL.
- (8) În scopul subsecțiunii (6), o cerere de calificare este o cerere a unei părți ca o altă (A) să confirme tuturor părților că A continuă procedura SAL neobligatorie.
- (9) În cazul unui litigiu relevant, referirile din această secțiune la o procedură SAL neobligatorie sunt referiri la procedura SAL neobligatorie în măsura în care are legătură cu litigiul în cauză, iar referirile la o parte trebuie citite în consecință.
- (10) În cazul în care o curte sau un tribunal are puterea în temeiul secțiunii 118(1)(b) să prelungească o perioadă de limitare, puterea poate fi exercitată în ceea ce privește perioada de limitare, astfel cum este prelungită de această secțiune.”.

PARTEA 4

Modificări ale altei legislații secundare

Modificări ale Ordinului privind limitarea din 1989 (Irlanda de Nord)

8. După articolul 51A din Ordinul privind limitarea din 1989 (Irlanda de Nord) (a) se introduce

„Prelungiri de limite de timp: Procedură SAL neobligatorie

51B. – (1) Alineatul (2) se aplică în cazul în care –

(a) există o procedură SAL neobligatorie privind un litigiu relevant care ca rezultat o acțiune pentru care o limită de timp este stabilită prin acest ordin; și

(b) limita de timp, cu excepția acestui articol, ar expira –

(i) după data la care procedura SAL neobligatorie începe, dar înainte de data la care o astfel de procedură se încheie;

(ii) la data la care procedura SAL neobligatorie se încheie; sau

(iii) în perioada de 8 săptămâni de la data la care procedura SAL neobligatorie se încheie.

(2) În cazurile în care se aplică acest alineat, limita de timp este prelungită pentru a expira la data care coincide cu 8 săptămâni după data la care procedura SAL neobligatorie se încheie.

(3) În scopul acestui articol, o procedură SAL neobligatorie începe cu privire la un litigiu relevant la data la care litigiul este prima dată trimis sau comunicat entității SAL în conformitate cu regulile entității privind depunerea de reclamații.

(4) În scopul acestui articol, procedura SAL neobligatorie se încheie la data la care una dintre situațiile următoare are loc prima –

(a) părțile ajung la un acord de soluționare a litigiului relevant;

(b) o parte realizează notificarea celorlalte părți conform căreia s-a retras din procedura SAL neobligatorie;

(c) o parte căreia i se adresează o cerere de calificare nu răspunde celorlalte părți în termen de 14 zile de la cerere;

(d) entitatea SAL notifică partea care a depus litigiul relevant la entitatea SAL că, în conformitate cu politica sa, entitatea SAL refuză să se ocupe de litigiul respectiv;

(e) după ce părțile sunt notificate că entitatea SAL nu mai poate acționa în ceea ce privește litigiul relevant (în baza oricărui motiv), părțile nu ajung la un acord în termen de 14 zile pentru a depune litigiul la o altă entitate SAL;

(f) procedura SAL neobligatorie se încheie în temeiul regulilor entității SAL.

(a) I.S. 1989/1339 (N.I. 11), modificat de S.R. (N.I.) 2011 nr. 157; mai sunt și alte instrumente de modificare dar niciunul nu este relevant.

(5) În acest articol –

„Directivă SAL” înseamnă Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE;

„entitate SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Directiva SAL;

„oficial SAL” înseamnă o persoană care (individual sau cu alte persoane) este implicată în derularea de proceduri de soluționare alternativă a litigiilor oferite de o entitate SAL, fie în calitate de responsabil al cazului, fie în calitate de manager;

„procedură SAL” are înțelesul indicat la articolul 4 alineatul (1) litera (g) din Directiva SAL;

„procedură SAL neobligatorie” înseamnă o procedură SAL al cărei rezultat nu este obligatoriu pentru părți;

„cerere de calificare” este o cerere a unei părți că un alt (A) confirmă tuturor părților că A continuă derularea procedurii SAL neobligatorii;

„litigiu relevant” înseamnă un litigiu căruia i se aplică articolul 12 alineatul (1) din Directiva SAL (anumite litigii contractuale transfrontaliere sau naționale inițiate de un consumator împotriva unui comerciant).”.

Modificări ale Ordinului 2003 referitor la Legea privind întreprinderile din 2002 (Partea 8 Încălcări comunitare specificate în legile Regatului Unit)

9. – (1) Ordinul 2003 referitor la Legea privind întreprinderile din 2002 (Partea 8 Încălcări comunitare specificate în legile Regatului Unit) (a) se modifică după cum urmează.

(2) În titlul înainte de articolul 2, după „Directive” se introduce „Regulamente”.

(3) La articolul 3 după „Directive” se introduce „Regulamente enumerate pe listă”.

(4) În planul (Directive enumerate pe listă) –

(a) în titlul după „Directive” se introduce „și Regulamente”;

(b) în titlul primei coloane după „Directive” se introduce „și Regulamentele”;

(c) la final se introduce –

(a) I.S. 2003/1374; modificat de I.S. 2004/2095, 2005/2418, 2008/1277, 2008/1816, 2010/1010, 2010/2960, 2011/1208, 2012/1916 și 2013/472.

„Articolul 13 din Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE	Regulamentul 19 alineatele (1) și (2) din Regulamentele 2015 privind Soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum (Autorități competente și informații)
Articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE	Regulamentul 19A alineatele (1)-(4) din Regulamentele 2015 privind Soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum (Autorități competente și informații)”

Nick Boles

Ministrul de Stat pentru Competențe

18 iunie 2015

Departamentul pentru Afaceri, Inovare și Competențe

NOTĂ EXPLICATIVĂ

(Această notă nu face parte din Regulamente)

Aceste regulamente modifică Regulamentele 2015 privind Soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum (Autorități competente și informații) (I.S. 2015/542) („Regulamentele SAL”) și aduc modificări anumitor altor legi și instrumente statutare.

Aceste regulamente au patru obiective: (i) să pună în aplicare acele prevederi ale Directivei 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (JO L 165 18.6.2013, p.63) („Directiva”) care nu au fost implementate de Regulamentele SAL; (ii) să pună în aplicare acele prevederi ale Regulamentului (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (JO L 165 18.6.2013, p.1) („Regulamentul SOL”) care necesită transpunere specifică în legislația națională pentru a aplica obligațiile stipulate de acesta; (iii) să aducă anumite corecții Regulamentelor SAL; și (iv) să amâne intrarea în vigoare a Părților 4 și 5 din Regulamentele SAL pentru 1 octombrie 2015.

Acele regulamente care pun în aplicare directiva sau aduc corecții Regulamentelor SAL intră în vigoare la 9 iulie 2015. Acele regulamente care implementează Regulamentul SOL intră în vigoare la 9 ianuarie 2016.

Partea 2 aduce modificări Regulamentelor SAL.

Regulamentul 2(2) corectează terminologia. Regulamentul 2(3) înlocuiește o nouă dată de intrare în vigoare pentru Părțile 4 și 5, efectul fiind de a amâna începerea aplicării cerințelor privind informațiile despre comerciant până la 1 octombrie 2015. Regulamentul 2(4) modifică clauza de revizuire pentru a include obligația de a revizui modificările aduse de Părțile 3 și 4 la aceste Regulamente. Regulamentul 2(5)(a) înlocuiește o definiție, iar regulamentul 2(5)(b) și (c) introduce aceste definiții suplimentare. Regulamentul 2(6) elimină cerința pentru o entitate SAL de a fi stabilită în Regatul Unit.

Regulamentele 2(7) și 2(8) impun diferite obligații pentru entitățile SAL în ceea ce privește informațiile pe care trebuie să le publice, informațiile pe care trebuie să le ofere unei părți dacă rezultatul procedurii de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) va avea efect obligatoriu pentru o parte și cerințele de cooperare cu alte organisme. Regulamentul 2(8) include, de asemenea, o prevedere care stabilește când un acord între un consumator și comerciant de a supune un litigiu atenției unei entități SAL este considerat neobligatoriu pentru consumator. Regulamentul 2(10) include o prevedere pentru a permite Autorității pentru Comportament Financiar să aplice taxe pentru funcțiile pe care le exercită în temeiul Regulamentelor SAL. Modificare inclusă în regulamentul 2(11) clarifică faptul că punctul unic de contact trebuie să trimită lista consolidată a entităților SAL Comisiei Europene în formularul electronic standardizat furnizat de Comisia Europeană. Regulamentul 2(12) înlocuiește elaborarea revizuită a prevederilor care stabilesc ce informații trebuie să ofere comercianții consumatorilor, iar regulamentul 2(13) adaugă o prevedere privind ce informații online trebuie să ofere comercianții consumatorilor. Efectul regulamentului 2(14) și al regulamentului 9 este că, începând cu 9 ianuarie 2016, o încălcare a articolului 13 din Directivă [implementată ca regulamentul 19(1) și (2) din Regulamentele SAL] este aplicabilă în Regatul Unit în baza Părții 8 a Legii privind întreprinderile din 2002 (c.40) deoarece Directiva este mai degrabă enumerată în Planul la Ordinul din 2003 (I.S. 2003/1374) referitor la Legea privind întreprinderile din 2002 (Partea 8 Încălcări comunitare specificate în legile Regatului Unit) și nu specificată în Regulamentul 20(2) și Planul 8 din Regulamentele SAL. Regulamentul 2(15)(a) - (i) aduce diferite clarificări elaborării anumitor paragrafe din Planul 3. Regulamentul 2(15)(j) impune obligații suplimentare pentru entitățile SAL când tratează cereri pe care le primește prin platforma pentru soluționarea online a litigiilor (SOL).

Regulamentele 3, 4, 5 și 7 din Partea 3 și regulamentul 8 din Partea 4 aduc modificări diferitelor legi și instrumente statutare pentru a transpune articolul 12 din directivă.

Regulamentul 6 din Partea 3 modifică Planul 13 din Legea privind întreprinderile din 2002, iar regulamentul 9 din Partea 4 modifică Ordinul din 2003 referitor la Legea privind întreprinderile din 2002 (Partea 8 Încălcări comunitare specificate în legile Regatului Unit) pentru a se asigura că o încălcare a articolului 14 din Regulamentul SOL este aplicabil în Regatul Unit în temeiul Părții 8 din Legea privind întreprinderile din 2002.

Regulamentele au aceeași sferă de aplicare ca și prevederile pe care le modifică.

O evaluare de impact a efectului pe care Regulamentele SAL (astfel cum sunt modificate de aceste regulamente) îl vor avea asupra costurilor afacerilor, sectorului voluntar și sectorului public este disponibilă de la Comisia Europeană, Echipa pentru Politici, Departamentul pentru

Afaceri, Inovare și Competențe, 1 Victoria Street, Londra, SW1H 0ET, și este publicată cu expunerea de motive odată cu acest instrument pe www.legislation.gov.uk.

O notă de transpunere stabilind modul în care Regulamentele SAL, acest instrument și celelalte prevederi ale acestor regulamente transpun prevederile directivei și ale Regulamentului SOL este disponibilă la <http://www.gov.uk/government/publications>

© Drepturi de autor ale Coroanei 2015

Tipărit și publicat în Regatul Unit de Buletinul Oficial SRL sub autoritatea și supravegherea lui Carol Tullo, Controlor al Buletinului Oficial al Majestății Sale și Tipografia Actelor Parlamentului a Majestății Sale.

6,00 £

UK2015061812 06/2015 19585
<http://www.legislation.gov.uk/id/uksi/2015/1392>

